

אהרן שבתאי : שיר

אשה וקסמים קינה פחדה לדפק על דלתי שמא אני הפיית אשר
קצפר וסודו;

אכל הלחם יוצא מן הארץ וקא אל
הפיית ועוף אוכל מן
הארץ.

אכל השליחים שבים אל הפיית מחוץ האופים ומחוץ לפיית ההולך
קדד בתרקה.

ויש שהוא נסחף במורד עד חצר המשקה לירד אל הבור קאין
לו אמתלה

והדביקו זליו את הקרוז והמים עולים בשרוול והיא קאה

בצהר. אכל הפיית

מלא צינים ומצנים ואין לה

מנוח לכף-רגלה.